

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priştine, 31 Ekim 2016
Nr. Ref.: RK991/16

KABUL EDİLMEZLİK KARARI

Başvuru No: KI83/16

Başvurucu:

Iliria ile APIKO

Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesinin KI132/15 sayılı başvuruya ilişkin 20 Mayıs 2016 tarihli kararı hakkında “anayasal denetim ve meşruiyet değerlendirmesi” başvurusu

KOSOVA CUMHURİYETİ ANAYASA MAHKEMESİ

Mahkeme Heyeti:

Arta Rama-Hajrizi, Başkan
Ivan Čukalović, Başkanvekili
Altay Suroy, Üye
Almiro Rodrigues, Üye
Snezhana Botusharova, Üye
Bekim Sejdiu, Üye
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, Üye
Gresa Caka-Nimani, Üye

Başvurucu:

1. Başvuru kamu şirketi ola Iliria ve APIKO şirketleri (bundan böyle: başvuru sahipleri) tarafından teslim edilmiş olup, başvuru sahipleri Yakovalı avukat Bay Teki Bokshi temsil etmiştir.

İtiraz Edilen Karar

2. Başvurucular Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesinin (bundan böyle: Mahkeme) KI132/15 sayı ve 20 Mayıs 2016 tarihli kararının “*meşruiyet ve anayasallığına*” itiraz etmişlerdir.

Başvurunun Konusu

3. Başvurunun konusu başvurucuların Mahkeme tarafından çıkarılmış olan mezkûr kararın “*iptali*” ve “*yürürlükten kaldırılmasıdır*”. Başvurucular mezkûr kararın “*gayrihukuki ve anayasaya aykırı*” olduğunu ileri sürmüşlerdir.
4. Başvurucular Kosova Cumhuriyeti Anayasasının 1. maddesi [Devletin Tanımı], 2. maddesi [Egemenlik], 3. maddesi [Kanun Önünde Eşitlik], 24. maddesi [Kanun Önünde Eşitlik], 31. maddesi [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı] ve 46. maddesi [Mülkiyetin Korunması], Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Anayasa Mahkemesinin (bundan böyle: AİHS) 6. maddesi [Adil Yargılanma Hakkı], AİHS 1. Ek Protokolünün 1. maddesi [Mülkiyetin Korunması], 7. Ek Protokolünün 2. maddesi [Cezai Konularda İki Dereceli Yargılanma Hakkı], İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin [bundan böyle: İHEB] 10. maddesi ve Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşmenin (bundan böyle: MSHUS) 14. maddesiyle güvence altına alınmış olan haklarının Anayasa Mahkemesi tarafından ihlal edildiklerini ileri sürmüşlerdir.

İlgili Hukuk

5. Başvuru Anayasa'nın 21.4 madde fıkrası 113.7 madde fıkrası, 03/L-121 sayılı Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi Hakkında Kanunun (bundan böyle: Kanun) 47. maddesi ve Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün (bundan böyle: İçtüzük) 29. kuralına dayandırılmıştır.

Başvuru Süreci

6. Başvurucular başvurusunu posta yoluyla 21 Mayıs 2016 tarihinde Mahkeme'ye teslim etmişlerdir. Başvurucular başvurusunu belli bir süre içerisinde tamamlama haklarını saklı tuttıklarını beyan etmişlerdir.
7. Mahkeme 25 Mayıs 2016 tarihinde başvuruyu teslim almıştır.
8. Aynı tarihte Mahkeme Başkanı Üye Almiro Rodrigues'i raportör yargıç olarak görevlendirmiş ve üyeler Robert Carolan (başkan), Arta Rama-Hajrizi ile Gresa Caka-Nimani'den oluşan Ön İnceleme Heyeti'ni tayin etmiştir.
9. Mahkeme, başvurunun kaydedildiğini 26 Mayıs 2016 tarihinde başvurucuya bildirmiş ve kendisinden Iliria ile APIKO şirketlerince verilmiş olan vekaletnameyi 5 (beş) günlük süre içerisinde teslim etmesini istemiştir.
10. Başvurucular 27 Mayıs 2016 ve 1 Haziran 2016 tarihlerinde ilave evrak sunmuşlardır.

11. İstenen vekâleti başvuruçular 15 Haziran 2016 tarihinde teslim ederek başvuru dosyasını ilave bilgili takviyesi yapmışlardır.
12. Mahkeme Başkanı 11 Temmuz 2016 tarihinde Ön İnceleme Heyeti üyesi olan Robert Carolan yerine Üye Snezhana Botusharova'yı görevlendirerek Ön İnceleme Heyeti başkanlığına getirmiştir.
13. Ön İnceleme Heyeti 15 Temmuz 2016 tarihinde Raportör Yargıç'ın raporunu inceledikten sonra Mahkeme Heyetine başvurunun kabul edilmez olduğuna ilişkin öneri sunmuştur.

Olguların Özeti

14. Deçan Manastırı 3 Kasım 2015 tarihinde Mahkeme'ye verdiği başvurusunda [KI132/15] "*Kosova Özelleştirme Ajansı ile İlgili Davalara bakmakla yetkilendirilmiş olan Kosova Cumhuriyeti Yüksek Mahkemesi Özel Dairesi İtiraz Heyetinin 12 Haziran 2015 tarih ve AC-I-13-008 ile AC-I-13-0009 sayılı kararları hakkında anayasal denetimin yapılmasını*" talep etmiştir. Deçan Manastırı ayrıca başvurunun esas incelemesine ilişkin nihai bir karar çıkarılana kadar Mahkeme'den ihtiyati tedbir koymasını talep etmiştir.
15. Mahkeme 12 Kasım 2015 tarihinde (nr. ref. VMP865/15 sayılı kararla) talep edilen ihtiyati tedbiri çıkarmıştır. Bu karar 3 Aralık 2015 tarihinde yayımlanmış ve 29 Şubat 2016 tarihine kadar yürürlükteydi.
16. Mahkeme 10 Şubat 2016 tarihinde (nr.ref. VMP889/16 sayılı kararla) ihtiyati tedbirin süresini uzatmıştır. Bu karar da 12 Şubat 2016 tarihinde yayımlanmış ve 31 Mayıs 2016 tarihine kadar yürürlükte kalmıştır.
17. Anayasa Mahkemesi Anayasa'nın 21.4 ve 113.7 fıkrası, Kanun'un 20. maddesi ve İÇTÜZÜK'ün 56. kuralı (a) bendi uyarınca 20 Mayıs 2016 tarihinde çıkararak, kararın hüküm kısmında şunu belirtmiştir:

I. Başvurunun kabul edilir olduğunun İLAN EDİLMESİNE,

II. Avrupa İnsan hakları Sözleşmesinin 6 maddesiyle bağlantılı olarak Anayasa'nın 31. maddesi ihlali bulunduğu TESPİT EDİLMESİNE,

III. Anayasa'nın 24, 32, 46 ve 54. maddesi ile Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 6. maddesi ihlali bulunup bulunmadığı tahlilinin gerekli olmadığı TESPİT EDİLMESİNE,

IV. Kosova Özelleştirme Ajansı ile İlgili Davalara bakmakla yetkilendirilmiş olan Kosova Cumhuriyeti Yüksek Mahkemesi Özel Dairesi İtiraz Heyetinin 12 Haziran 2015 tarih ve AC-I-13-008 ile AC-I-13-0009 sayılı kararlarının geçersiz olduğu ve Kosova Özelleştirme Ajansı ile İlgili Davalara bakmakla yetkilendirilmiş olan Kosova Cumhuriyeti Yüksek Mahkemesi Özel Dairesi Mülkiyet İhtisas Heyetinin 27 Aralık 2012 tarih ve SCC-08-0226 ile SCC-08-

0227 sayılı iki kararının nihai ve kesinleşmiş ve bu halleriyle res judicata olduklarının TESPİT EDİLMESİNE,

V. *Kararın ilgili taraflara TEBLİĞ EDİLMESİNE,*

VI. *Kanun'un 20.4 fıkrası uyarınca kararın Resmi Gazetede YAYIMLANMASINA karar verilmiştir.*

VII. *İşbu karar derhal yürürlüğe girer.*

Başvurucunun İddiaları

18. Başvurucular Mahkeme kararıyla Anayasa'nın 1, 2, 3, 24, 31 ve 46. maddeleri, AIHS'nin 6. maddesi, AIHS 1. Ek Protokolünün 1. maddesi, AIHS'nin 7. Protokolünün 2. maddesi, İHEB'nin 10. maddesi ve MSHUS'nin 14. maddesiyle güvence altına alınmış olan haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüşlerdir.
19. Başvurucular aslında bir karar alınmadan önce “meselenin olgusal ve hukuki anlamda karmaşıklığını, çok sayıda tarafın müdahil olduğunu, kamuoyunun yüksek ilgisini ve Anayasa Mahkemesi kararının yaratabileceği yankı ve doğurabileceği sonuçları dikkate alarak açık bir duruşma yapılması zorunluydu (...) görüşünü ileri sürmüşlerdir. Başvurucular “açık ve şeffaf bir duruşma imkanının sunulmaması bu karar [KI1323/15] [...] doğruluk ve adaletten yoksun” kıldığı görüşündeler.
20. Başvurucular “süjelerin [Iliria ve APIKO] beklentilerine rağmen, bu başvuruda itiraz edilen kararı aracılığıyla Anayasa Mahkemesi mülkiyet temel hakkını değerlendirmemiş ve gayrihukuki ve anayasaya aykırı olan, en nihayetinde olmayan ve UNMIK ile Deçan manastırı arasında akdedilmiş olan bir anlaşmayı meşrulaştırmıştır” iddiasını ileri sürmüşlerdir.
21. Başvurucular sonunda Mahkeme'den şunları talep etmişlerdir:

Deçan Manastırı tarafından Kosova Özelleştirme Ajansı ile İlgili Davalara bakmakla yetkilendirilmiş olan Kosova Cumhuriyeti Yüksek Mahkemesi Özel Dairesi İtiraz Heyetinin 12 Haziran 2015 tarih ve AC-I-13-008 ile AC-I-13-0009 sayılı kararları hakkında anayasal denetim talebiyle 20 Mayıs 2016 tarihinde yapılan KI132/15 sayılı başvuru hakkındaki Anayasa Mahkemesi kararının askıya alınıp gayrihukuki ve anayasaya aykırı olarak yürürlükten kaldırılın,

Yeniden yargılama için davanın yeniden başlatılması, tüm tarafların çağrılacağı bir duruşma tayin edilsin ve şeffaf ve açık bir yargılama yapılsın,

Taraflar ve Mahkeme'ye yardımcı olacak şekilde amicus curiae tayin edilsin,

Mülk sahipleri olarak süjelerin itiraz ve şikayetleri görüşülsün,

Kosova Özelleştirme Ajansı ile İlgili Davalara bakmakla yetkilendirilmiş olan Kosova Cumhuriyeti Yüksek Mahkemesi Özel Dairesinde görülen davalarda sadece lisansı olan avukatlar temsil etme yetkisine sahip

oldukları için E.T.'nin Yüksek Mahkeme Özel Dairesi nezdinde temsil sözleşmesini akdetmekle kanun ihlali işledi tespit edilsin, Kosova Cumhuriyeti sistemi içerisinde yer alan mahkeme olarak İpek Temel Mahkemesi Deçan Şubesinin yasal ve anayasa işlevini yerine getirecek şekilde süreci normal seyriyle geliştirebilmesi için Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesince imkan verilsin.

Başvurunun Kabul Edilirliği

22. Mahkeme öncelikle Anayasada belirtilmiş ve Kanun ile İhtüzükte ayrıntıları verilmiş olan kabul edilirlilik koşullarının yerine getirilip getirilmediğini değerlendirmek durumundadır.

23. Mahkeme bununla ilgili olarak Anayasa'nın 113. madde 7. fıkrasına atıfta bulunur. Fıkralar şöyledir:

Yasalarla belirlenen tüm yasal yollar tükendikten sonra bireyler, kamu otoriteleri tarafından kendi bireysel hak ve özgürlükler ihlal edildiğinde dava açma haklarına sahiptirler.

24. Mahkeme başvuruçuların başvurularını Anayasa'nın 113.7 fıkrası esasınca itiraz konusu kararın “*meşruiyet ve anayasallığına*” itiraz etmek üzere yaptıklarını tespit etmiştir. Başvuruçular kararın “*gayrihukuki ve anayasaya aykırı*” olduğunu ve bu nedenle yukarıda mezkur hak ve özgürlüklerini ihlal ettiğini ileri sürmüşlerdir. Bunun sonucu olarak Mahkeme'den kararın “*askıya alınmasını*” ve “*yürürlükten kaldırılmasını*” talep etmişlerdir.

25. Mahkeme 113.7 fıkrasının Anayasa'nın başlığı “Anayasa Mahkemesi” olan VIII. kısmı içerisinde yer aldığını tespit etmiştir. Ayrıca Anayasa'nın 113.7 fıkrasının “Yargılama Yetkisi ve Yetkili taraflar” olduğunu da tespit etmiştir. Mezkur başlıklar ve kondukları yerler Anayasa Mahkemesi'nin yargılama yetkisi ve Mahkeme'ye anayasal denetim başvurusu sunmaya yetkili tarafların kim olduğunu anlaşılması açısından önemlidir.

26. Mahkeme bu doğrultuda 113.7 fıkroda öngörölmüş olan anayasal hükmün, Anayasa Mahkemesi dışında, kamu otoritelerinin kararlarından kaynaklanmış olası anayasal ihlallerin işlendiği iddiasıyla başvurmaya yetkili tarafları öngördüğünü tespit etmiştir.

27. Mahkeme, ilgili hükmün Anayasa'nın 112. madde [Genel Esaslar] 1. fıkrası ve 116. maddesi [Kararların Hukuki Etkisi] ile ilişkilendirilerek okunduğunda böyle bir tespitin kendiliğinden ortaya çıkacağı görüşündedir. Söz konusu hükümler şöyledir:

Madde 112 (1)

1. Anayasa Mahkemesi, Kosova Cumhuriyetinde Anayasa ve yasaların Anayasa uygunluğunu yorumlanmasını yapan nihai otoritedir.

Madde 116 (1)

1. Anayasa Mahkemesi kararları, Kosova yargı kurumları, tüm bireyler ve kurumlar için bağlayıcı niteliktedir.

28. Mahkeme, Anayasa’da bireyler veya tüzel kişilere Anayasa Mahkemesi kararlarının herhangi bir türüne “*meşruiyet veya anayasallık*” bakımından itiraz etme hakkını sağlayan herhangi bir hüküm bulunmadığını tespit etmiştir. Aksine Anayasa Mahkemesinin kararlarına karşı herhangi bir işlemi yasaklamış bulunan 112.1 ve 116.1 fıkra hükümleri vardır. Anayasa’nın 112.1 ve 116.1 fıkra hükümleri arkasında duran düşünce Anayasa Mahkemesi kararlarının nihai, bağlayıcı ve *res judicata* türünde olduklarının belli edilmesidir. Bu halleriyle mezkur kararlara hiç kimse tarafından itiraz edilemez.
29. Mahkeme bu doğrultuda kendi kararlarının sadece teknik ve sayısal hatalar bakımından düzeltilebileceğini belirtmek ister. Böyle bir imkan İçtüzük’ün 61. Kuralında [Karar Metninin Düzeltmesi] öngörülmüştür. Bu kural şöyledir:
- (1) Mahkeme, kararda ortaya çıkabilecek teknik veya sayısal yanlışları *resen (ex officio)* veya karar bildirildikten sonra iki hafta içerisinde dava taraflarınca talep edilmesi durumunda düzeltme yapabilir.
30. Mahkeme başvurucuların kendisinden kendi kararını (KI132/15 sayı ve 20 Mayıs 2016 tarihli) “askuya alma” ve “yürürlükten kaldırma” talebinde bulduklarını tespit etmiştir. Böyle bir işleme Anayasa, Kanun veya İçtüzik’ün herhangi bir hükmüyle izin verilmemektedir. Anayasa Mahkemesi kendi çıkardığı herhangi bir kararı hakkında yeniden görüşme, iptal etme, yeniden değerlendirme veya yürürlükten kaldırma işlemi yapamaz. Mahkeme basit bir teknik veya sayısal hatayı düzeltebilir, ancak bu, başvurucuların talep ettikleri bir şey değildir.
31. Mahkeme, Anayasa Mahkemesinin kararından memnun olmayan başvurucuların karar hakkında anayasal denetim talep ettikleri diğer başvuruları da görüştüğünü hatırlatır. Bu tür başvuruların hepsinde mahkeme, kararlarının nihai ve bağlayıcı ve bu halleriyle *res judicata* olduklarını ve bu nedenle bir anayasal denetimin konusu olamayacaklarını açıklamıştır. (bkz. KI228/13, KI04/14, KI11/14, KI13/14. KI228/13 sayılı başvuruda başvurucular: *Lulzim Ramaj ve Shahe Ramaj*, KI04/14, KI13/14 sayılı başvurulara başvuru: *Lulzim Ramaj* başvurusuna ilişkin 12 Haziran 2014 tarihli Anayasa Mahkemesi kararı; KI224/13 Başvurucu *Mustafe Osmani* başvurusu hakkında Anayasa Mahkemesi’nin 2 Haziran 2014 tarihli kabul edilmezlik kararı; KI221/13 Başvurucu *Shaqir Pervetica* başvurusu hakkında Anayasa Mahkemesi’nin 5 Mayıs 2014 tarihli kabul edilmezlik kararı).
32. Mahkeme bu başvuruları Anayasa uyarınca konu bakımından uyuşmaz (*ratione materiae*) oldukları için kabul edilmez olduklarını ilan etmiştir.
33. Diğer başvurularda olduğu gibi Anayasa Mahkemesi İçtüzük’ün 36. Kuralı (3) (e) bendine sürekli atıfta bulunmak ister:

Başvuru aşağıdaki durumlarda da başvuruları kabul edilmez olarak değerlendirilebilir:

(e) Başvuru konu bakımından (ratione materiae) Anayasaya uygun olmadığı zaman [...].

34. Mahkeme başvurunun Anayasa ile *ratione materiae* bakımından uygun olmasının gereği Mahkeme'nin maddi yargılama yetkisinden ileri geldiğini belirtmek ister. Başvurunun *ratione materiae* bakımından kabul edilir olması için başvuru sahiplerinin atıfta buldukları hakların Anayasa ile güvence altına alınmış olmaları gerekmektedir.
35. Yukarıda görüldüğü üzere Anayasa, Mahkeme kararları hakkında “*meşruiyet ve anayasallık*” itiraz hakkı tanımamaktadır. Bu nedenle başvuruda kapsanmış olan talep ve şikayetler de dahil olmak üzere başvuru sahiplerinin başvurusunun Anayasa ile *ratione materiae* bakımından uygun değildir. Netice olarak Mahkeme, başvuru sahiplerinin başvuruda ortaya koydukları taleplerin Mahkeme'nin yargılama yetkisi dışında olduklarını, Anayasa ile *ratione materiae* bakımından uyumlu olmadıklarını tespit etmiştir.
36. Mahkeme bundan başka, demokratik bir toplumta hukukun üstünlüğü için temel ilkelerden birisinin hukuki güvenlik olduğunu belirtmek ister. Bu ilke *res judicata* olarak kesinleşmiş mahkeme kararları için geçerlidir. Özel veya tüzel olsun hiçbir kişi, kendine kazanım sağlamak amacıyla davanın yeniden incelenmesi ve görüşülmesini, kesinleşmiş olan kararların yürürlükten kaldırılmasını talep etme hakkına sahip değildir (bkz. AİHM 25 Temmuz 2002 tarihli kararı, *Sovtransavto Holding v. Ukrayna*, Başvuru No: 48553/02, 72. paragraf; AİHM 24 Temmuz 2003 tarihli kararı, *Ryabykh v. Rusya*, Başvuru No: 52854/99, 52. paragraf).
37. Mahkeme aslında nihai ve bağlayıcı bir kararın gözden geçirilmesi, askıya alınması, yeniden görüşülmesi veya yürürlükten kaldırılmasının genel bir hukuki güvensizliğe götüreceğini; bunun da hukukun üstünlüğü ilkesine aykırı olduğunu değerlendirmiştir. Başka bir deyişle kesinleşmiş kararların geri çevrilmesi hukuk düzenini tamamen işlevsiz hale getirecek genel bir hukuki güvensizlik iklimiyle ortaya çıkar. Bunun sonucu olarak kamuoyunun yargı sistemine ve hukukun üstünlüğüne olan güveni belirgin ölçüde azalacaktır.
38. Mahkeme sonuçta başvuru sahiplerinin son başvurusunda kapsanan taleplerin temelden yoksun olarak reddedilemeleri gerektiğini değerlendirmiştir. Bu doğrultuda Mahkeme, mevcut başvuruda olduğu gibi usul bakımından kabul edilmez olduğunu değerlendirdiği durumlarda her başvuruya cevap vermekle yükümlü olmadığını tespit etmiştir. Ancak Mahkeme, başvuru sahiplerinin başvurusundaki taleplerin tamamının hangi nedenle kabul edilmez olarak reddedilmesi gerektiğini aşağıdaki 5 paragrafta kısaca açıklamak ister.

39. Mahkeme başvuruçuların “yeniden yargılama sürecinin başlatılması” ve “İpek Temel Mahkemesine normal işlem yapmasına imkan verilmesi” talebinde bulunduklarını hatırlatır. Mahkeme, itiraz konusu kararının geniş gerekçesine atıfta bulunmuştur. Mahkeme bu nedenle mezkur karardaki tespitlerini tekrarlamanın veya alıntılamanın gereksiz olduğu görüşündedir. Nitekim hangi kararların geçersiz hangilerinin ise *res judicata* sayılması gerektiğine karar vermiş bulunmaktaydı.
40. Başvuruçular ayrıca “açık bir duruşmanın yapılması” ve “başvuruların *amicus curiae*” olarak belirlenmesini talep etmişlerdir. Mahkeme, Kanun’un 24. Maddesi ile İçtüzük’ün 39. kuralı (2) fıkrası gereğince başvuru esasına ilişkin bir karar almak için gerekli görmediği takdirde duruşma yapmakla yükümlü olmadığını hatırlatır. Aynı ilke İçtüzük’ün 53. kuralı uyarınca *amicus curiae* için de geçerlidir. Kanun ve İçtüzükle öngörölmüş olan her iki imkan Mahkeme içerisinde karar almayı daha kolay hale getirmek için öngörölmüşlerdir. Ancak bu imkanları özel herhangi bir davada kullanma kararı tamamen Mahkeme’nin uhdesindedir. Aslında Mahkeme’nin esas çalışma yöntemi başvuru dosyasında yer alan belge ve bilgilere dayanarak karar almaktır.
41. Başvuruçular devamında *süjelerin şikayet ve itirazları Iliria ve APIKO tarafından görüşölsün*” talebinde bulunmuşlardır. Mahkeme başvuruçulara itiraz ettikleri karara ilişkin KI132/15 sayılı başvurularıyla ilgili yorum yapma imkanı sunulduğunu tespit etmiştir. Ancak onlar yorumlarını Mahkeme tarafından belirlenen süre dolduktan 3 (üç) ay sonra sunmuşlardır. Diğer yandan başvuruçular herhangi bir zamanda sürenin uzatılmasını talep etmemişlerdir. Mahkeme bu nedenle bu yorumları dikkate almamıştır.
42. Başvuruçular Mahkeme’den son olarak “E.T.’nin kanun ihlali işlediğini tespit etsin” talebinde bulunmuşlardır. Mahkeme, bir kişinin kanun ihlali işleyip işlemediğini tespit etmenin yargılama yetkisi içerisinde yer almadığını belirtmek ister. Bu nedenle böyle bir mesele Anayasa’nın belirlenmiş olduğu Mahkeme’ye yapılabilecek başvuru konuları dışında kalır.
43. Mahkeme son olarak başvuruçuların yukarıda mezkur tüm taleplerinin Anayasa’nın 113.7 fıkrasına göre yapılabilecek başvuruların etki alanı dışında kaldıklarını belirtir. Bu fıkra göre bireyler “*kamu otoriteleri tarafından kendi bireysel hak ve özgürlükler ihlal edildiğinde dava açma haklarına sahiptirler*”. Bu da başvuruçuların başvurularına ilaveler yoluyla tamamladıkları taleplerle ilgili değildir. Netice olarak yukarıda açıklandığı üzere Mahkeme, Anayasa tarafından belirlenen koşullar dışında kalan konuları görüşmeye yetkili değildir.
44. Netice itibarıyla Mahkeme Anayasa’nın 113.7 ve 116.1 fıkraları ve İçtüzük’ün 36 (3) (e) kural bendi uyarınca başvuru konu bakımından uygun (*ratione materiae*) değildir ve bu nedenle kabul edilmezdir.
45. Mahkeme bu nedenle başvurunun Anayasa’da öngörölmüş ve Kanun ile İçtüzük’te ayrıntıları verilmiş olan kabul edilirlilik koşullarını yerine getirmediğini tespit etmiştir.

BU SEBEPLERDEN DOLAYI

Anayasa'nın 113.7 ve 116.1 fıkraları ile İÇTÜZÜK'ÜN 36. kuralı (3) (e) bendi uyarınca Kosova Anayasa Mahkemesi'nin 15 Temmuz 2016 tarihinde yapılan duruşmasında oybirliğiyle:

- I. Başvurunun kabul edilmez olduğunun İLANINA,
- II. Kararın taraflara TEBLİĞ EDİLMESİNE,
- III. Kanununun 20.4 maddesi uyarınca bu kararın Resmi Gazetede YAYIMLANMASINA karar verilmiştir.
- IV. İşbu karar derhal yürürlüğe girer.

Raportör Yargıç

Anayasa Mahkemesi Başkanı

Almiro Rodrigues

Arta Rama-Hajrizi